

PODPOMAGACZ (1) *sb m*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w podpomagać); -ma-, [-mã-]; drugie a jasne.

sg I podpomagacz(e)m. ◇ [pl A podpomągacze.]

Sł stp, Cn, Linde brak.

Ten, kto pomaga; może też współuczestnik:

[podpomagacz czego: ábyłmy wiedzieli/ żełmy łobie dáni w towarzyftwo/ zá podpomagácze á ípołbudowniki Kościoła Páńłkiego. GilPos 111v.]

podpomagacz komu: iáko Pan Bog záłlubił á poprzyłiął to Dawidowi/ iż miał w łáłce chowác to krolestwo iego/ á záwždy być pilnym podpomógáczem kościołowi łwemu łwięthemu LubPs dd2.

*Cf **PODPOMOŻYCIEL***

MŚ